

RESÖ

2020

MAGASINET

Resö Trädgård & Fastighetsförvaltning

Vi är den lokala firman med den breda verksamheten. Med lång erfarenhet och goda referenser tar vi ansvar för att Era tankar och idéer genomförs på bästa sätt.

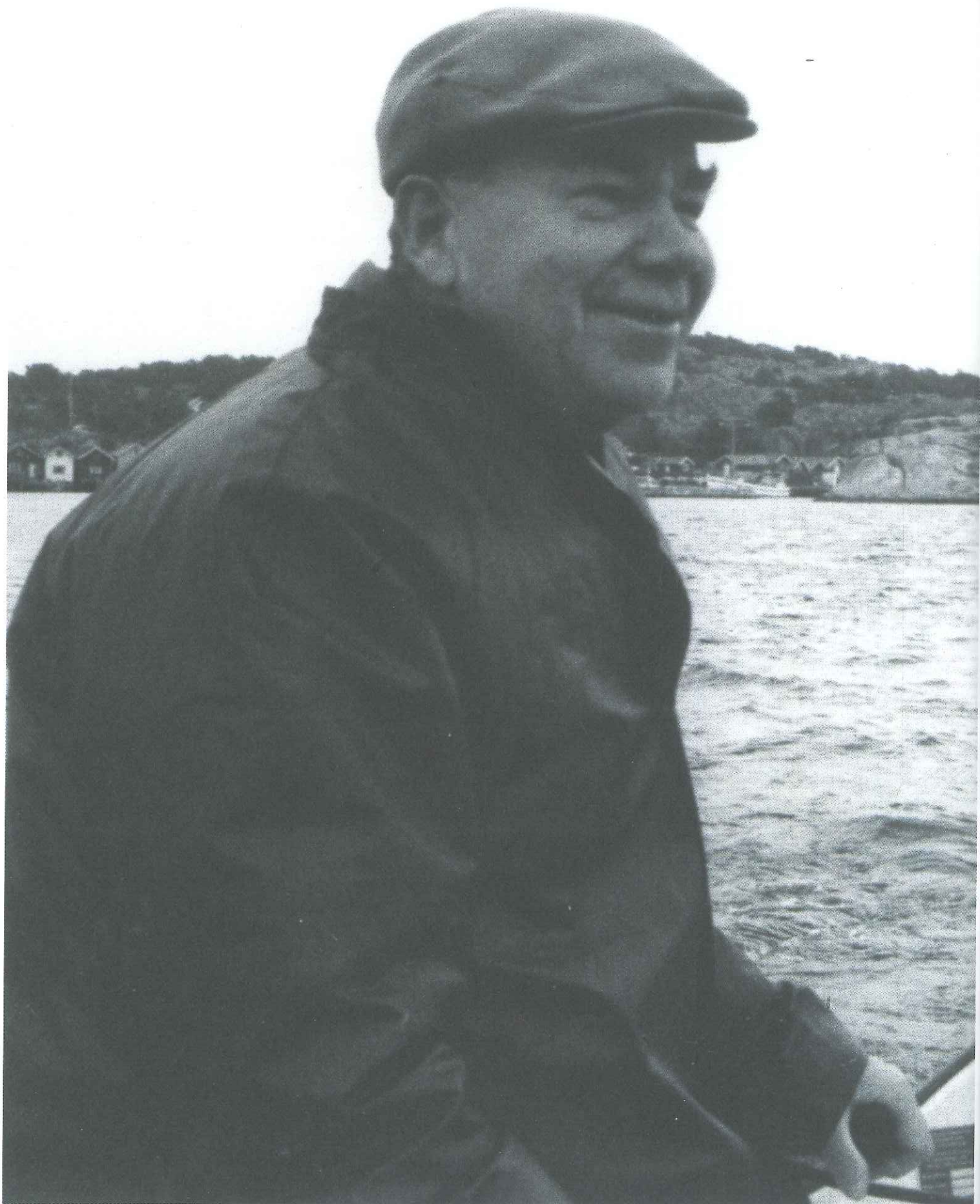
Magnus Andersson
tel: 073-9549992
Krakeröd 1, 45797 RESÖ

Susanna Moberg(Trädgård)
tel: 076-2256565

E-post: gl.magnus@telia.com

Hemsida: www.reso.nu

FÖRR SATT MAN HÄR Å PRADA OCH LJÖG.

Text & bild: Annalena Öhrström

Mot slutet av 1980-talet hade jag glädjen att få vara på Resö under större delen av året. För mig, som hade varit sommargäst på ön under många år, innebar det en fantastisk möjlighet att få en inblick i hur vardagslivet på Resö kunde se ut.

Under det här året arbetade jag också som hamnvakt på ön, och fick många, långa, roliga och härliga pratstunder med fastboende öbor. Vi talade om livet förr och nu, om allt från hur man navigerar utan sjökort, till Islandsfisket och bästa receptet på spickad makrill. Mina samtal och möten resulterade i fem kortare radioprogram som sändes i lokalradion under rubriken Roster från Resö.

En av dem jag träffade under det här året var Haldor Johansson på Storesnart. Det var ett fint möte och jag minns det med värme. Mina intryck finns kvar som dagboksanteckningar. Jag citerar ibland Haldor som han pratade och hoppas det är tydligt nog.

Lördag 12 september 1987:

Jag packar bandspelare och mikrofon i väskan och cyklar ner till hamnen för att ta båten över till Storesnart och få en pratstund med Haldor. Han är den enda som bor året runt på den lilla ön utanför Resö. Haldor är den siste i sin släkt som är bosatt på Storesnart.

-Vi var 13 stycken från början, berättar Haldor.

Vi sätter oss på ljugarbänken som står utanför sjöboden, som också är hans hem. På 30-talet när föräldrarna hade dött, sålde de tre bröderna,

Haldor, Torin och Kalle hemmet, och flyttade ner till sjöboden. Torin arbetade på fraktbåt som bland annat gick på Island, medan Kalle och Haldor stannade kvar och ägnade sig åt fisket. Kalle sålde mycket krabbor och fick namnet Krabbkalle.

-Förr satt man här och prada och ljög, men nu när jag är ensam sider en mest i egna tankar och och je ska sia dej, je sider inte så ofta här numer över huvud taget.

Vi talar litet om vädret och Haldor säger -att stormen som skulle komma om söndan, den blev inte av, ho skulle blåsa friskt - upp till tjugu, och inte så mye på , udan mer sydvästlig.

Haldor har god tid att studera vädret, eftersom han bor på bryggan och med vattnet som skvalpar under fotsulorna, känner han ju av vädrets alla skiften. -Vattnet får ju inte stiga för mye.

Vi pratar litet om båtar. Jag har en Rånäsjulle och Haldor har en ny plastbåt, snäckan sålde han till Gösta på Resö.

-Plastbåten har sina fördelar, för den kan man ju dra upp sjul och det blir ju mye lättvintare.

Vinden ökar en aning och det blir störning i min medhavda mikrofon, jag föreslår att vi sätter oss i lä någon annanstans. Haldor har inget emot att tala i mikrofon, det har han gjort förr. Han har dessutom blivit intervjuad både av Allers och GP och Strömstadtidningen. Haldor tycker att vi ska gå in och sätta oss.

Jag slår nästan huvudet i taket när vi går in, en doft av gamla tidningar, bensin, fotogen och tjära slår emot mig. Vi fortsätter in till vänster där Haldors vistelserum är. På väggarna finns det stora bilder av Carola Häggkvist. På en bild har hon boxhandskarna på (för att visa världen vem Carola är, tolkar Haldor) på en annan bild står hon käckt med ett skolschema i handen och en basebollmossa på huvudet.

Det ligger gulnade tidningar över allt. De används som kastrullock, men främst till isolering. Haldor lägger tidningarna under den heltäckande mattan för att skydda sig från kylan underifrån, han har ingen elektricitet utan får värme från fotogenköket och stearinljusen. Vid det ena fönstret står en liten ställning som han använder när han knyter nät. Han har ett tjugetal nät hängande ute på bon.

Under ett par tidningar står en batterigrammofon och sex LP-skivor. Haldor lägger på en skiva och vi lyssnar. Carola sjunger julsånger. "Hej mitt vinterland" fyller rummet.

-Du vet när det är jul, så är det ju inte så stor skillnad för mig, jag eldar många fler ljus, det kan bli upp till tretti stycken och sen kogar jag en skinka.

På små hyllor här och där står tomma konserverburkar, man kan se att det har varit kåldolmar, dillkött, kalops, pannbiff i dom. Haldor lever uteslutande på konserver, på vintern värmer han burkarna på spritköket,

men på sommaren äter han direkt ur burken.

-Det går lika bra det. Je nyttjar inte kaffe, och inte kakao och inte mjölk och inte sprit. Då när mor levde, då drack vi mjölk, och den köpte vi från Lindö.

-Brännvinslusten, den har Carola hjälpt mig att bli av med. Hon är en riktig kraftkälla, hon Carola. Jag såg ett program på en TV en gång, trur det hette Nöjesmaskinen, med Carola. Efter det nyttjar jag inte sprit.

Haldor tittar på garnet han jobbar med vid fönstret och ser sig om. Torin har nog gjort det mesta här på bon, berättar han.

-Torin var väldigt häändig, han har byggt flera snäckor. Den största är på 23 fot och ligger nere vid Havstenssund. Han band kassar och gardiner. Men han kunde sticka ussu. Han stickade två tröjor, en som han bruga sjul, och en som ligger uppe i skuffen, den kan ho få se sia.

På vintern måste Haldor gå ut två gånger om dagen för att såga i isen runt bryggan. I vintras blev han isolerad i tre veckor, när isen varken bar eller brast. Han har en telefon som han använder två eller tre gånger om året, då han ringer till Strömstad eller någon annanstans efter varor.

-Ska vi gå upp på skuffen så ska ho få si gensern som Torin sticka.

Vi går ut ur det lilla rummet och in i det större bodutrymmet och går upp för den lilla stegen som leder upp till "övervåningen".

Haldor tar fram den färggladaste tröja jag någonsin sett. Mönstret har Torin skapat på egen hand. Färgerna varierar från gladröd, till illgrön, till brun och på baksidan har den två helt vita, ganska tättsittande runda stickade punkter eller knappar. Garnerna är en blandning av ylle, syntet och bomull.

-Vill ho han? frågar Haldor.

Jag blir alldeles förvånad. Ja Jag köper den gärna av dig säger jag. Jag får under inga omständigheter betala mer än 30 kronor. Halldor ser ut som om han har gjort århundradets största klipp, när vi gör upp affärerna. Och jag har väl aldrig känt mig så rik i hela mitt liv. Tröjan är den roligaste jag någonsin sett. Vi ser lika överlyckliga ut båda två. Haldor småfnissar för sig själv.

Tiden har gått fort och jag måste ge

mig av hemåt. Jag får en gul påse av Haldor, till tröjan, och tackar för mig.

Måndag 28 oktober:

Kvart över tio på förmiddagen möter jag Haldor i sin stora svarta regnkappa, framför Rolfs sjöbod. Vi ska fortsätta intervjun hemma hos honom på Storesnart och ta några bilder. Haldor styr långsamt den lilla plastbåten över färleden.

Haldor talar om miljöförstöringen. Fisken är slut, dioxin i krabban, ont om hummer, ont om krabba. Dåliga tider enas vi om. Det är ganska stilla nu, lugnet före stormen, säger Haldor och tillägger att "han" har varnat för stormstyrkor, sydostlig 25 sekundmeter.

Vi lägger till och går in i till Haldor. Vi småpratar nästan bekant med varandra, som om vi känt varandra länge. Haldor är van vid kamera och låter sig villigt fotograferas. Jag tar bara några bilder.

Vid halv tolv-tiden kör Haldor mig tillbaka till hamnen. Innan vi skiljs frågar han om jag ska åka till Strömstad nån dag? Han har några ärenden som han behöver uträtta.

Tisdag 29 oktober:

Jag ska hämta Haldor med bilen klockan nio på morgonen. Han står redan och väntar på mig i hamnen. I Strömstad går vi åt var sitt håll och uträttar våra olika ärenden. Sedan bär det av hemåt igen, Haldor tar båten till Storesnart och jag kör till Holmsbacken.

L. I. Måleri

Måleri & Tapetsering

Lennart Ivarsson

0525-240 78

070-525 60 37

li.maleri@telia.com